

נשים מעוררות השראה

חודש המודעות לסרטן השד

אני מגשימה חלומות עכשיו, מי יודע מה יהיה מחר

את השיעור החשוב בחייה למדה **שלי גפני** כשהייתה בת 17, אחרי שאמה נפטרה מסרטן. היום, בגיל 51, היא חונכת מיזם ביוטי חדש, מקבלת (ודוחה) הצעה לדגמן בגדי ים, טסה לחו"ל עם חברות כשאפשר ומתקרבת לדת. האמונה והתחושה שיש מי ששומרת עליה למעלה, עזרו לה לא להתרגש כשהעסק הקודם נסגר וכששמה שורבב לשערוריית ג'פרי אפשטיין. "אני קשובה לגוף ומקפידה להיבדק, אבל לא דוחה כלום. מה שרציתי, עשיתי"

סמדר שיר | צילום: טל שחר

צל וסיפר שהיא נפלה. בן, הבכור שלנו, שמע את אופק שואל 'מה קרה לאמא?' ומיד עלה על הטוסטוס, נסע אליה ועשה לה החיאה עד שמד"א הגיעו. לא ידוע מה גרם למותה, ולא אגיד ש'היא סיימה את השליחות שלה בעולם', אבל אני יודעת שאילו הייתה מגיעה למצב סיעודי, היא לא הייתה עומדת בו. עם כל הכאב, היא נפטרה בחטף. מות צדיקים."

בתנועות מהירות היא מספיגה את הדמעות שלא פגמו באיפור המושלם. "זו השיגרה שלי. קמה בבוקר, מצחצחת שיניים ומתאפרת. גם כשאין לי פגישות עבודה. פעמיים ביום אני יוצאת להאכיל את חתולי השכונה. ותשמעי קטע מטורף", היא לוקחת נשימה עמוקה. "אמא שלי נקברה בקריית שאול, ליד הבית, ורצינו שגם רחל תיקבר שם כדי שהילדים יוכלו לבקר יחד את שתי הסבתות. שאלנו ונאמר לנו שכבר אין מקום, אבל אני לא אחת שמוותרת. נסעתי לבית העלמין והתברר שיש עוד חלקה אחת באזור שהוכשר רק לאחרונה. כשנקבתי בשם אמי בדקו במחשב והתברר שבמרחק שתי חלקות מאמא שלי, שנפטרה לפני 34 שנה, תיטמן האמא השנייה שלי. אין מקריות בעולם."

מות אמא בגיל צעיר לא הפך אותה לחרד־תית. "מעולם לא עישנתי, אני קשובה לגוף שלי ומקפידה להיבדק, ממוגרפיה, בדיקות דם, כל מה שצריך. כל אדם יבוא יומו, כשזה יקרה זה יקרה, ודווקא בגלל זה אני משתדלת למקסם כל רגע וליהנות ולהודות. כשיש לי חלום אני מגשימה אותו, עכשיו, כי מי יודע מה יביא המחר. אין דבר שרציתי ולא עשיתי."

למרות זאת, לפני עשר שנים, ביום הולדתה ה־41, תקפו אותה לפתע פחדים, היא מספרת. "אמא שלי נפטרה בגיל 42, וכבר התחלתי לדמיין מה אני אומרת לילדים. איך אסביר להם שאני עוזבת. ראיתי תסריטי אימה בלילות וגם

להרבה אחרות. היא התגרשה כשזה לא היה מקור בל, כשאני הייתי אז בת שנה ואחותי איריס בת שלוש. היא פתחה עסק עצמאי בתחום המשקאות והאירועים, שנחשב באותם ימים לגברי, והעסיקה רק נשים, עם עדיפות לאלמנות, גרושות וחד־הוריות. לפני 50 שנה עוד לא השתמשו במונח 'העצמה נשית', והיא הוגדרה כ'אישה חזקה'. וכנראה שזה מה שגמר אותה. היא חיה בסטרט מטר־רף ועישנה כמו קטר."

עוד דמעה. "כשהייתי בת 17 טסתי לפריז לחו"ד וחצי, לעבודה. זה היה בחופש הגדול. כשחזרתי הביתה שמעתי שהשיעול של אמא התחזק וגררתי אותה לרופא. כשהוא רשם לה אנטיביוטיקה שאלתי, 'למה אתה לא שולח אותה לצילום ריאות?' השיעולים שלה מעירים אותי מהשינה. בצילום גילו שכבר אין ריאות. זה היה מהיר מאוד. אחרי שמונה חודשים היא נפטרה."

מאז, היא מספרת, הבינה ששמה המיוחד של אמא, שמירה, אינו מקרי. "היא שומרת עליי כל הזמן, והיא זו ששלחה לי בגיל 15 את אופק קאירי, שלפני 26 שנה הפך לבעלי. אמא הכירה אותי וידעה מי יתאים לי. גם לאיריס, אחותי, טבעונית ואקטיביסטית למען בעלי חיים, אמא מצאה את הבעל שהכי מדויק עבורה."

תסריטי אימה בלילות

לפני ארבעה חודשים נפרדה גפני גם מרחל קאירי, חמותה. "היא לא הייתה כמו אמא שנייה שלי, אלא אמא שנייה במלוא מובן המילה. היא זו שהכניסה אותי למשפחה, ותמיד דיברנו על הכל בפתירות מלאה."

איך היא נפטרה? "היא הייתה בת 73, בריאה ופעילה", גפני עוצרת פתאום, ממחרת אל הבית וחוזרת לגינה עם ערימת טישו. "בצהריים חגגנו אצלה יומולדת, ובאמצע הלילה אבא של אופק ציל-

שלי גפני לא העלתה בדעתה שבגיל 51 תמציא את עצמה מחדש, "אבל עובדה. הכל מלמ"עלה", היא נושאת מבטה לשמיים שמחשיכים מעל גינת ביתה. "אלוהים ואמא שלי וכל המלאכים שומרים עליי משם. הרבה יותר קל לשרוד את החיים האלה עם אמונה. פעם הייתי אתאיסטית מוחלטת, גדלתי עם אמא שהוריה היו ניצולי שואה, אבל היום אני בטוחה שלכל דבר שקורה לנו, לטוב ולרע, יש סיבה."

חתיכת מהפך?

"נכון. אופק, בעלי, נתן לי מתנה. הוא הביא לבית שלנו את מה שראה אצל הוריי, הדלקת נרות וקיר דוש, ואני שיתפתי פעולה למען שלום בית. לאט לאט זה חילחל. היום אני כבר לא יכולה בלי זה. כשהוא רצה ללמוד קבלה, הצעתי שנלך לשיעורים ביחד, כבילוי זוגי, וגיליתי כמה עומק וחוכמה יש ביהדות."

איך זה עובד בפועל?

"אופק שומר כשרות ואני לא – אין שרצים במטבח, אבל אני מערכבת כשר וחלב – ואנחנו מכבדים את הספייס האחד של השני. אני מאמינה בעשרת הדיברות ובלהיות אדם טוב. זה הכוח שלי."

בראיון הקודם שלנו, לפני שמונה שנים, טענת שבל הדברים הכי טובים קרו לך במקרה. סיפרת לי שהתחלת לדגמן בגיל 14 וחצי כשנבחרת ל'נערת השנה', למרות שהיית טום בוי שאין שום קשר בינה לבין אופנה.

"נכון, ככה חשבתי, אבל כל זווית הראייה שלי השתנתה. אין מקריות. נבחרתי כדי שאתחיל לטוס בעולם ולתרגל עצמאות. משהו ביקום הזה דאג שאהיה המון לבה. המישהו הזה ידע שאמא שלי תלך לעולמה מסרטן כשאהיה בת 17 ולכן הוא עשה לי הכנה."

דמעה ראשונה בזווית העין. "אמא שלי, שמירה גפני, הייתה אישה נדירה, שפרצה וסללה את הדרך

"אני לא מתנגדת לטיפול פסיכולוגי, זה מסאז' לנפש שלי גפני"

באמצע היום, תוך כדי נהיגה. רק לקראת גיל 44 השתחררתי מהם".
עברת טיפול?

"לא. אני לא מתנגדת לטיפול פסיכוכימיקלי, זה מסאז' לנפש, אבל כיוון שאני בנאדם מאוד פתוח, שלא שומר בכטן, פשוט ישבתי ודיברתי על התחושות האלה, גם עם הילדים. דיברתי ושמעתי את הקול שלי וגם עניתי לעצמי".

סוד הזוגיות: לשחרר

המיוזם הטרי שלה נקרא "פלא" ("באיטלקית וספרדית זה עור") ונולד מתוך מצוקה אישית. "בגיל 47 הפסיק לי המחזור, עברתי שינוי הורמונלי והרגשתי אותו בעיקר בפנים. העור הפך לפחות אלסטי. התחלתי לקרוא ולחקור והמילה 'קולגן' – חלבון שהייצור הטבעי שלו בגוף הולך ופוחת אחרי גיל 30 – קפצה מכל מקום. אופק ואני, והשותף שלנו, פיתחנו סדרה של תכשירים ותוספי תזונה שמיוצרים ביש-ראל. יש שקית יומית עם אבקה שאת שופכת לכוס קפה, תה או שייק. אני מערבת אותה בבוקר בקערת היוגורט עם הגרנולה והדבש".

וזה הסוד למראה הצעיר שלך?
"תוסף תזונה הוא רק אחד מהדברים ששומרים אותך רעננה. צריך להקפיד גם על תזונה נכונה ופעילות ספורטיבית, אבל מעורר לם לא המלצתי על מוצר שלא בדקתי על

"אופק שומר כשרות ואני לא. אין אצלנו שרצים במטבח, אבל אני מערבת בשר וחלב ואנחנו מכבדים את הסביבה האחד של השני. אני מאמינה בעשרת הדיברות ובלהיות אדם טוב"

עצמי. כלות מגיעות אליי שלושה-ארבעה חודשים לפני החתונה לאיפור ניסיון ויש ביניהן כאלו שלא משתמשות באף קרם. כמוך ביקשתי מהן לשתות את האבקה מדי יום, וכשהגיע מועד החתונה הן ראו את ההבדל. וכשאת נראית יותר טוב את גם מרגישה יותר טוב. זה אינטידי-אאוט.

"בכל העולם קיימת עלייה משמעותית בנשירת שיער. נשים, גברים וגם בני נוער שחיים תחת סטרס. או פיתחנו קפסולות לשיער, כל אחת מכילה 16 ויטמינים ואת מוזמנת לעשות שביל, לטפטף את פצצת הוויטמינים הזאת".

לצר המוצרים השונים, שהיא מתארת בהתלהבות ובתשוקה, "פלא" הוא גם פלטפורמה לקהילה שיתופית. "בכל פעם שאני עולה או יורדת במעלית אנשים מציגים לי כל מיני שאלות כמו איך אני שומרת על הגזרה – התשובה אגב היא 'אמא, אבא ואלוהים' – או מה הסוד לזוגיות טובה".

נו, גלי לי.
"פרגון הדדי. אל תקטין את האישה כדי להרים לעצמך את האגו. צריך חברות אמיתית שמאפשרת לדבר גם על מה שפחות נעים. וגם האמון בין בני הזוג צריך להיות ברמה שמאפשרת לך גם לשחרר. יש לנו קבוצה מגובשת של 25 זוגות. חברות ילדות שלי וחברי ילדות של אופק, ובמקביל לקבוצת הוויטסאפ של כל ה-50 יש את קבוצת הבנות וקבוצת הבנים. לפעמים אופק נוסע עם החב-

רים שלו ואני טסה עם החברות שלי וזה כיף להתגעגע. בורכתי", היא מפריחה נשיקה לשמיים. "אופק הוא כמו העורך הראשי שלי".

מחכה לנכדות מהבנים

גם העובדה שלפני שמונה שנים היא ובעלה סגרו את רשת "מדינה מילאנו" לא עצרה אותה. "הנשמות הטובות דאגו להפיץ שפשטנו את הרגל ושיש נושים. שטריות במיץ. בעל החברה האילקית החליט פשוט למחוק את 'מדינה' ביום בהיר אחה. זה היה זעזוע, ככל המישורים. המשכתי להתפרנס מאיפור כלות ומהרצאות, אופק עוסק גם בנדל"ן ובסייבר, וכשפרצה הקורונה אמרתי 'איזה מזל שכבר אין לנו 16 סניפים ברחבי הארץ'. איך הייתי משלמת את השכירויות?" הם הורים לשלושה בנים: בן (24), יוצא יחידת סנפיר, שמתחיל ללמוד במסלול 'דאטה אנליסט' ('אל תשאל אותי מה זה'), ברייכמן, יהלי (20, חייל) ואוריין (15). "ברור שרציתי גם בת, זה סוג שונה של אימהות, אבל אופק יודע לייצר רק בנים. יש איזון בעולמנו. רם, אחיו התאום, יודע לעשות רק בנות".

תיכף תגידי שיש סיבה לכך שאת אמא של בנים.

"כמובן. אני בנאדם מאוד תכליתי וזו הסיבה שבנים יותר מתאימים לי. בנות זה יותר אמוציות. אבל אני מקווה שהבנים יביאו לי נכדות".

מגיל צעיר חלמה להיות אמא למשפחה גדולה. "ניסינו, ועברתי כמה הפלות. הקשה מכולן הייתה בקוסטה ריקה, יעד הגלישה שלנו. הייתי בשבוע ה-17, הילדים עוד לא ידעו שאני בהיריון, תיכננו לספר להם כשנחזור ובאולטרה סאונד כבר יזהו את מין העובר, אבל אז התחלתי לדמם. מאז הפסקנו לנסות. למה לתעתע בגורל. כנראה שהכי מתאים לנו להיות הורים לשלושה. הם מדהימים, יש להם דרך ארץ, ואני גאה בהם ומודה לו עליהם".

מתוך כבוד לבניה, היא מספרת, דחתה לאחרונה הצעה לקמפיין לבגדי ים. "זה מחמיא, זה בוסט לאגו, אבל לא, תודה. אמנם אני מעלה לאינסטגרם תמונות שלי בבגד ים, אבל כאן אני זו שמצלמת ובוחרת מה לשתף, זה בשליטתי. בכלל, אני כבר לא מדגמנת בגדים, אלא מצטלמת עם המוצרים שלי בתור מי שאני".

איך הסברת לבנים את הפרסום המרעיש ב"דיילי מייל" על הנסיעה שלך עם עבריון המין ג'פרי אפשטיין ודוגמניות צעירות נוספות לבית הלבן, בתקופת הנשיא קלינטון?

"בזמן אמת אף מילה לא יצאה לי מהפה, שכבתי במיטה עם קורונה וחום גבוה וראש מתפוצץ, אבל הם יודעים שגרת שש שנים בניו-יורק, שיצאתי למסיבות, שהיה לי בן זוג מסעך שהכיר את כל הסלבו. בונה הטיס אותנו להופעות שלו ורנדי גרבר, בן זוגה של סידני קרופורד, היה אז השותף שלי לדירה. זה קרה לפני 30 שנה. ולא, אין לי אף תמונה עם מדונה בגלל שעוד לא היה סלולרי ולא הסתובבתי עם מצלמה. בקושי זכרתי מי זה הג'פרי הזה, שעשה דברים איזמים לנשים ולילדות".

את חווית הטרדה מינית?
"היו נסיונות, אבל לא ברמה שנצרכה אצלי כטראומה. מישהו שומר עליי. והל' וואי שמשמים יעזרו לנו גם לראות את הטוב, במקום לחפש רק את הרע והצהוב. יש לי רעיון להצעת חוק, על כל שני פיגועים ואסונות, לשרד כתבה אחת שמתארת משהו שנותן תקווה".

תלמי, NOLE, נגילוס, דונו תכשירים בשטח, חולצה, סוודר ותכשירים, COS, נגילוס, זארה, הפקה: מיכל עמר שוורץ; סטילינג: יי גורן, איפור: אלבא ממן; שיעור: אדיר אמרי; smadarshirs@gmail.com